

90. Thứ 90 Chương Mù Lòa Xuống Nước, Nữ Cô Nhi Lên Bờ

Click nút để xem bản google dịch.

Tắt Edit (Giảm Lag)

mặc dù ta không hỏi nhiều, hẳn cũng không nhiều lời, nhưng chuyện này là ta từ Hà Thái Nhi trong miệng nghe được.

Cũng là Lưu Văn Tam bắt kính thần sông, không tuân thủ người vớt thi quy củ nguyên nhân.

Lại liên tưởng đến vừa mới đó vòng xoáy, lòng ta tự thì càng khó bình định rồi.....

Thường thường vòng xoáy phía dưới sẽ có mạch nước ngầm, Dương Giang trước đó đã đi qua cát, không chắc có cái gì hồ sâu.

Rất nhiều người chết chìm nguyên nhân cũng chính là cái này, hạ lưu Trường Giang đi bơi lội, bị hồ sâu Uzumaki mạch nước ngầm cuốn vào.

Loại này thi thể, nhất định là vớt không lên đây.

Chỉ sợ cũng liên Lưu Văn Tam kỹ năng bơi, cũng không dám đi trong dòng nước ngầm đâu!

Chẳng lẽ trần mù lòa lo lắng, chính là cái này?

Theo bóng đêm càng ngày càng sâu, một vầng loan nguyệt phủ lên bầu trời đêm, lạnh lẽo thê lương ánh trăng chiếu diệu lấy mặt sông, sóng nước lấp loáng.

Cuối cùng mấy chiếc thuyền đánh cá đôi phé cập bờ, các rời đi về sau, toàn bộ đề sông bên tàu liền yên tĩnh trở lại.

To lớn thuyền, cho ta một loại dữ tợn bóng tối cảm giác, luôn giống như là những cái kia boong thuyền, có thể có người nào tựa như.

Hơn nữa tầm mắt tuyệt không mở rộng.

Ta liền mang theo Cổ Nhuộc Lâm đi đề sông biên giới, ngược lại là ở đây có thể nhìn đến càng nhiều hơn một chút.

Cổ Nhuộc Lâm bỗng nhiên kinh hô lên một tiếng, dùng sức nắm cánh tay của ta, tiếp đó chỉ vào một chỗ chông chắt ở chung với nhau cây rong, thủy hồ lô!

Nơi đó còn có rất nhiều rác rưởi, bình bình lon lon.

Mơ hồ ở trong đó có thể nhìn đến một bộ nữ thi, niên kỷ đã không nhỏ, ít nhất có hơn 50 tuổi, ngựa mặt hướng lên trên!

Cả khuôn mặt bởi vì ngâm nước, đã bắt đầu sưng to lên, lộ ra rất đáng sợ. Ta lại nhẹ nhàng thờ ra, nói: "không có việc gì, thi thể này cũng bắt đầu mục nát, não không được lén lút." "Nữ thi não ma phía trước quay lưng phía dưới, nam thi mặt hướng bên trên, bình thường chết chìm, chính là nữ thi mặt hướng bên trên, nam thi mặt hướng phía dưới." "Chỉ có não ma sau đó, mới có thể toàn bộ chính diện hướng lên trên, não ma sau đó sẽ lại không hư thối, thời điểm chết bộ dáng gì, vẫn bộ dáng gì."

"Thi thể này cũng không biết từ chỗ nào lao xuống, chờ thời điểm ra đi báo cảnh sát liền tốt, sẽ có vớt thi thuyền tới vớt." Ta giải thích xong, Cổ Nhuộc Lâm mới không có sợ hãi như vậy.

Sau đó ta cũng không có đeo nạng đi càng nhiều địa phương hơn.

Mặc dù ta rất muốn thượng du Trường Giang đề đi xem một chút, nhưng dù sao xác định không được có bao nhiêu nguy hiểm, vẫn là ổn thỏa là hơn!

Thời gian trôi qua rất chậm chạp, một mực xử ở đây chân đều nhanh chua, chỉ nha chỉ nha âm thanh cuối cùng tiến nhập trong tai.

Quay đầu lại, trần mù lòa xe xích lô cuối cùng đến rồi ven đường!

Trần mù lòa xuống xe, đi tới ta Hòa Cổ Nhuộc Lâm trước mặt.

Hắn chau mày, yên lặng nhìn ta một mắt, lại liếc mắt nhìn Cổ Nhuộc Lâm.

Ta đang muốn giảng giải, trần mù lòa lại chỉ chỉ xe xích lô, nói: "mười sáu mang người tới, ta cũng không thể đuổi người đi, đứng tại xe xích lô bên cạnh chỗ nào đều không cần đi, tối nay Dương Giang không yên ổn, bên bờ âm lộ cũng không sống yên ổn, vạn nhất người đụng vào đồ vật gì, ta không để ý tới cứu người."

Cổ Nhuộc Lâm đáp lại một cái không màng danh lợi nụ cười: "Trần tiên sinh người yên tâm, ta chỉ là cùng mười sáu ca đến xem, sẽ không cho các người gây phiền toái."

Nàng xoay người rời đi đến xe xích lô bên cạnh, đối với lang ngao, nàng lại không hỏi nhiều, cũng không biểu hiện ra ngoài nhiều e ngại.

Ta cũng nhẹ nhàng thở ra, hướng về phía trần mù lòa cười cười.

Trần mù lòa lại lắc đầu, thở dài một hơi. Ta đây mới phát hiện, trần mù lòa bên hông, quần quanh lấy một cái rất to dây thùng!

Dư thừa nhưng là treo ở sau lưng! Cái này dây thùng ít nhất có hơn mấy chục mét lớn!

Hơn nữa, phía sau hắn còn đeo một cái hòm gỗ! Cái rương này cũng rất quen thuộc! Không phải liền là chứa ta tiếp âm gia làm cái rương sao?

"Mười sáu, hôm nay Trần thúc cũng nghĩ để cho người đựng một cái, cái này rương gia hỏa chuyện, đối với người mà nói rất trọng yếu, lần tiếp theo không cần phóng tới địa phương khác, nhất là người chưa quen biết, rồi nó, người liền phế đi một nửa."

"Nếu như không phải ta đi lo cho gia đình lão trạch lấy cho người trở về, e rằng đã bị bọn hắn đuổi đi Cổ Khai Dương thời điểm, ném vào đồng rác."

Trần mù lòa cúi xuống hòm gỗ, đưa cho ta.

Trong lòng ta cuồng loạn, lập tức cũng là lòng còn sợ hãi.....

Trần mù lòa không nói cái này, ta còn thực sự liên quên mất gấu gao!

"Trần thúc, rất cảm tạ!" Ta cảm kích vô cùng nói cái tạ, đem hòm gỗ mở ra, đồ bên trong một dạng không ít.

Trần mù lòa lại nhìn ta vài giây đồng hồ, mới lên tiếng: "ta liền không cần cảm ơn, Trần thúc để cho người tới, là liều mạng, trời sắp mưa, đi thôi." Nói xong, trần mù lòa liền hướng đi về trước đi.

Ta cũng đuổi theo sát đi!

Hắn hướng đi phương hướng, chính là cắt ngang toàn bộ Dương Giang đê sông đập lớn!

Đê sông bên tàu chỉ là bên cạnh có thể ngừng thuyền dỡ hàng bên tàu, đê sông đập lớn mới thật sự là đập lớn ngăn sông!

Bên trên rộng lớn vô cùng, cũng là Dương Giang một đầu cầu lớn, có thể thông hướng bờ bên kia, bất quá chỉ cho phép người đi bộ, tại cửa vào cùng lối đi ra, đều có ụ đá, nửa mét một cái, hoàn toàn ngăn cản sạch bất luận cái gì cỗ xe đi lên có thể.

Cái này đập lớn cũng rất cao, nếu như Dương Giang không chứa nước dưới tình huống, ít nhất khoảng cách thủy vị có hơn hai mươi mét.

Trong khoảng thời gian này Dương Giang chưa thả qua thủy, 5-6m vị trí liền có thể tiếp xúc đến mặt nước.

Rất nhanh, chúng ta liền lên đập lớn.

Dưới chân truyền đến một hồi vừa dầy vừa nặng cảm giác, kiên cố vô cùng.

Trần mù lòa lại theo đập lớn biên giới đi, nơi đó vì sợ người rơi xuống, xây dựng lan can.

"Trần thúc, nên không phải người muốn xuống nước a?" Trong lòng ta thỉnh thỉnh nháy một cái, vô ý thức liền hỏi một câu.

Trần mù lòa lại vẫn luôn không trả lời lời của ta, đi thẳng đến rồi đập lớn đích chính trung ương!

Trong nước hơi nước bốc lên, từng cỗ Giang Phong thổi qua, làm ta trong đầu có mấy phần bờ ngỡ.

Đứng tại lan can bên cạnh nhìn xuống, ta càng là tê cả da đầu.
Mặt sông vẫn bình tĩnh, nhưng mà có thể nhìn đến không thiếu xác chết trôi, tại mặt sông loạn xạ trôi.
Tốc độ của bọn nó rất chậm, cũng không có quy luật chút nào.
Thông suốt dưới ánh trăng, cũng có thể nhìn thấy lúc đó ta tại lo cho gia đình bên ngoài nhìn thấy một màn kia, chết té ở dưới sông ngang ngược.....
Trần mù lòa cởi xuống trên lưng treo dây thùng, nhiên Hậu Nhất vòng lại một vòng mà cột vào trên lan can đầu.
Hắn quỳ một chân trên đất, bên mặt lại cho ta một loại hơi bại cảm giác.
Lại để cho trong lòng ta run lên.
"Trần thúc..... Người đừng như thế không nói lời nào..... Quái để cho trong lòng người đầu không nắm chắc được ."
Trần mù lòa dừng lại một chút, mới khàn khàn mà mở miệng: "Luu Văn Tam hạ không được thủy, tự nhiên ta phía dưới, mặc dù ta là Khai Âm đường mù lòa, nhưng mà mệnh cứng rắn, lần tiếp theo thủy, sẽ không có chuyện gì."
"Huống hồ ta muốn vớt nữ nhi của ta đi lên, phía trước ta vớt không được, là bởi vì cái kia phiền thủy vực, ta không thể đi xuống, không dám phía dưới, chỉ có Luu Văn Tam có bản sự kia."
"Nơi đó cách bờ quá xa, còn chết rất nhiều người, ta xuống chắc chắn lên không nổi."
"Ở đây chỉ dựa vào đề sông, ta có thể lên dây thùng."
"Trước mấy ngày thi dầu kinh ngạc sông sát, toàn bộ Dương Giang chết đồ hoành tảo xác chết trôi loạn phiêu, thậm chí có một chút đáy sông trầm thì đều lên mặt nước, ta đêm hôm đó về nhà sau đó, lại quả thực không yên lòng, đến bên kia đi nhìn nhìn, đợi một đêm, nữ nhi của ta đều không đi ra ngoài một chút."
"Nàng ở nơi đó phù rất nhiều năm, không có khả năng bị người mò! Không có đổi nguyên nhân cũng không khả năng xê dịch phương hướng. Căn cứ ta quan sát, nàng cũng bởi vì cuốn cuộn sóng ngầm, bay ra khỏi chết chìm mà!"
"Ba ngày trước, ta đã tới rồi đập lớn ở đây trông coi. Hai ngày trước, ta nhìn thấy nàng! Nàng càng ngày càng hướng về đề sông tới gần, mà tới gần nơi này thi, đều sẽ bị ép vào đề sông phía dưới!"
"Cho nên ta lập tức tới tìm người, nhất định phải tại nàng bay tới đề sông thời điểm, đem nàng vớt ra tới! Bằng không mà nói, sẽ thấy không có cơ hội!"
Ta càng là trong lòng cuồng loạn, thuyết phục mà nói lại nói không ra ngoài.....
"Trần thúc, ta sẽ nhìn cho thật kỹ sợi giây, người phải cẩn thận....."
Cuối cùng, ta cũng chỉ có thể nói ra một câu nói kia .
Trần mù lòa lại cười cười, hắn lại đốt một điếu cuốn thuốc lá, hít hai cái.
"Ta hạ lưu Trường Giang, cũng coi như là nước giếng phạm vào nước sông, ta chắc chắn không muốn chết tại trong nước, nhưng nếu là lão thiên gia thật muốn thu ta đây đầu hỏa mệnh, quay đầu mười sáu, người giúp Trần thúc một chuyện."
Trần mù lòa thanh âm rõ ràng khàn khàn rất nhiều, cho ta một cái cảm giác, làm sao lại giống như là tại nói di ngôn đâu?
Ta nhanh chóng lắc đầu: "Trần thúc, người cũng chớ nói như thế, nước giếng ngẫu nhiên phạm một lần nước sông thì thế nào? Yên tâm, chắc chắn không có việc gì!"
Trần mù lòa hí hóp mắt, nhìn qua mặt sông, thần sắc lại trấn định yên lặng Liều Bất thiếu.

"Muốn ta thật sự lên không nổi, cùng ta nữ nhi chết cùng một chỗ, ta cũng coi như đủ hài lòng."

"Mặc dù ngươi là Âm Sinh Tử, cũng không thể khám dương quan, nhưng ngươi mệnh chi trọng, không thua gì ta đây cái lão già mù."

"Ta hy vọng ngươi có thể đem lang ngao mang theo, về sau ngươi vào Nam ra Bắc, tiếp âm sanh, sẽ an toàn rất nhiều. Cũng làm Trần thúc không có hoàn thành đáp ứng ngươi sự tình, bồi thường cho ngươi."

Ta lại không cười được.....

Trần mù lừa thật là tại nói di ngôn..... Đối với cái này lang ngao, thậm chí còn có chút uy thác ý vị ở bên trong.

Sau một khắc, trần mù lừa bỗng nhiên lại từ trong túi quần móc ra một bình rượu, hai cái chén.

Hắn đem cái chén để dưới đất, đem rượu đổ vào trong đó!

Theo sát lấy, hắn lại bỗng nhiên dùng chủy thủ phá vỡ đầu ngón tay, tí tách huyết, thẩm thấu tiến nhập trong rượu!

Rất nhanh, như vậy liền thành hai chén huyết tửu!

Trần mù lừa nhìn về phía mặt sông, âm thanh bỗng nhiên có mấy phần thê lương kịch liệt, quát lên: "lão già mù bản đi đường ban đêm! Hôm nay lại xông đê sông!"

"Lấy huyết tửu làm cống! Cốt hương làm tế!"

"Mong thần sông thông cảm, nhường mù lừa xuống nước! Nữ cô nhi lên bờ!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, trần mù lừa tay áo Tử Lý Đầu trượt ra ngoài mấy cây màu trắng hương, hắn dính máu đầu ngón tay, tại hương bên trên hung hăng một vòng!

Lập tức trắng hương thêm hồng, gọi thêm đốt hương đầu, lại nổi lên tới hai trụ dài hương, lượn lờ tại đê sông không tiêu tan!

Sau một khắc, cái kia ba cây hương vậy mà nhanh diệt, chỉ còn lại một chút hỏa tinh.....

Trần mù lừa cơ thể lại run nhẹ nhẹ, ánh mắt hắn bên trong lại nhiều hơn hai điểm ngoan lệ.

"Ta cảm lễ mà đến, đốt hương thông lộ, rót rượu nói hộ! Nếu ngươi không ăn ta hương, ta vẫn như cũ sau đó sông! Nếu ngươi không để nữ nhi của ta lên bờ, cho dù ta chết ở nơi này đê sông phía dưới, cũng muốn để cho ngươi Dương Giang long trời lở đất! Cả ngày không được an bình!"

Trần mù lừa cái này hét to càng là vô cùng thê lương, âm thanh cơ hồ xuyên phá tận trời!

Quý dị là, cái kia ba cây bản nhanh tắt hương! Bỗng nhiên lập tức liền hồng học bốc cháy lên!

Khói đặc cuộn cuộn, phiêu tán tại trên mặt sông!

Thoáng qua ở giữa, ba cây hương vậy mà đốt tới gốc.

Hơn nữa, không giải thích được, trên sông gió nổi lên!

Hai ly rượu lại đổ..... Rượu gần một chỗ.....

Trần mù lừa bỗng nhiên cười, hắn quay đầu nhìn ta một mắt, âm thanh ngưng trọng cực điểm: "muội sáu! Chờ ta tiến đưa nữ nhi đi lên, thay nàng tiếp âm!"

Sau một khắc, hắn liền hướng về đê sông phía dưới nhảy lên mà đi!

Cùng lúc đó, đê sông bên tàu bên kia, bỗng nhiên truyền tới một nhọt tiếng hô to: "La Thập Lục! Ngăn lại hắn! Đừng cho hắn hạ lưu Trường Giang!"

Truyện Dịch : Thập Niên 70 - Người Đàn Bà Đan Đá

Trước

DS Chương

Sau

Theo Dõi Bình Luận
Truyện hay nên đọc
Xuyên Nhanh Hệ Thống: Phác Gục Nam Thần Sổ Tay
Mau Xuyên Nữ Xúng Có Độc: Nam Thần Chuyên Sủng Sổ Tay
Siêu Cấp Bác Sĩ
Cục Phẩm Lão Sư Tiểu Hoa Hậu Giảng Đường
Mau Xuyên Nữ Xúng: Nam Thần, Liều Nghiện
Quan Trường Tiên Phong
Cầm Dục Tổng Tài, Cầu Buông Tha
Trọng Sinh Chi Thiên Tài Thần Côn
Tuyệt Thế Danh Y
Chiến Thiểu, Một Sủng Rốt Cuộc!

TruyenTiki.com
Website đọc truyện Convert kết hợp Google dịch số 1 Việt Nam.

+ Tên NV

91. Thứ 91 Chương Chờ Lấy Nhặt XÁC Cho HẮN

Click nút để xem bản google dịch.

Tắt Edit (Giảm Lag)

thanh âm này chỉ kịch liệt, đơn giản để cho ta lỡ tai ông ông thẳng mình!
Ta vô ý thức quay đầu liếc mắt nhìn.

Bến tàu bên kia, không phải là Hà Thái Nhi sao?!

Bất quá cũng chỉ có nàng một người, Lưu Văn Tam cũng không có tại bên người nàng!

Trong lòng ta có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt cùng bất an, đợi thêm ta quay đầu lại thời điểm, trần mù lòa đã không thấy.....

Phù phù một tiếng tiếng nước chảy, hắn đã chạm vào trong nước sông!

Sợi dây kia cũng rì rào hướng lấy nước sông rơi xuống!

"Trần thúc!" Ta cũng gầm lớn một tiếng, cổ họng đều ở đây phát đau, mặt nước lại không có bất kỳ phản ứng nào.....

Vốn là vừa rồi trần mù lòa giống như là tại nói di ngôn, làm được phen này pháp sự vậy động tác, lại thêm chén rượu đỏ, hương đột nhiên đốt xong liền để ta rất hoảng.

Hà Thái Nhi đột nhiên cái này hét to, liền làm ta càng là hoảng giống như trên chảo nóng châu châu! Đứng thẳng bất an!

Đê sông đập lớn không nhỏ, chờ lấy Hà Thái Nhi chạy tới thời điểm, đều đã qua mấy phút

Nàng mặc lấy một thân áo khoác, ngược lại là không còn tôm cá tươi bến tàu bên trong bận rộn loại kia mộc mạc diêm dúa lờ lợt cảm giác, ngược lại là một loại phong vận khác vẫn còn.

Sợi tóc lộn xộn, lông mày thít chặt, sắc mặt cũng có mấy phần xanh xám.

"Hái di..... Văn Tam Thúc đâu?" Ta khẩn trương nhìn một cái phía sau nàng.

Nàng phía sau nhi không có một ai, ta đã xác định Lưu Văn Tam không có cùng lên đến

Hà Thái Nhi lắc đầu: "hắn tới không được, ta sợ lão già mù làm ra tới việc ngốc, liền đến tới nơi này xem." Đang khi nói chuyện, Hà Thái Nhi đi tới vừa rồi trần mù lòa nhảy xuống lan can biên giới. Cúi đầu nhìn xem trên mặt đất ngã xuống chén rượu, lại đá một cước cắm ở kẽ đất bên trong, còn dư lại hương cấn. Cuối cùng vừa nhìn về phía trên lan can dây thừng. "Cái này trần mù lòa, niên kỷ không nhỏ, hoặc là không rồi rắm, cái này một phạm lên mơ hồ tới, mệnh cũng không cần." Hà Thái Nhi lắc đầu, lại thở dài. "La Thập Lục, chờ lấy cho trần mù lòa nhặt xác a." Nàng một câu nói kia, để cho ta sắc mặt trực tiếp thì thay đổi. "Hái di..... Người sao có thể nói như vậy đâu..... Trần thúc chưa hẳn nhất định sẽ xảy ra chuyện a?" Ta trên trán mồ hôi từng viên lớn mà lặn xuống, lúc nói câu nói này, trong lòng ta đầu nũa chút phở cũng không có. "Thần sông không ăn hẳn cho hương, ý tứ đã rất rõ ràng, hẳn là trên bờ Khai Âm đường mù lòa, mệnh cũng rắn như lửa, xuống sông, không biết bao nhiêu trăm thì muốn kéo hẳn làm kẻ chết thay, toàn bộ Dương Giang cũng không an bình." "Hơn nữa nước giếng phạm vào nước sông, nhất định chính là muốn có nhất sinh nhất tử kết quả." "Dương Giang thần sông, không phải đồ tốt, trồng cây vào hẳn lòng từ bi? E rằng Dương Giang làm, hẳn đều sẽ không." Hà Thái Nhi lại một chân đá mở cái kia hai ly rượu. "Trần mù lòa còn uống máu rót rượu, cái này thần sông cũng không cảm kích, còn trực tiếp thổi ngã, cái kia hương cũng không phải hẳn ăn, mà là thổi vào trong nước, nhường những cái kia xác chết trôi trăm thì chết hít vào."

"Cái này còn xuống, không phải liền là tự tìm cái chết sao?" Nghe xong lời nói này, ta thì càng bị đè nén, ngơ ngác chờ tại lan can bên cạnh. Nhưng ta trong lòng có vẫn có một tia mong đợi, tất nhiên trần mù lòa mệnh cứng như vậy, rất không có khả năng cứ như vậy lặng yên không một tiếng động chết đuối..... Thời gian, trải qua phi tốc. Khoảng cách Hà Thái Nhi tới, lại qua 10 phút..... Mặt nước gợn sóng nhiều một chút, ta không biết trần mù lòa đi lên qua không có, tóm lại ta không thấy..... Dưới ánh trăng, đập lớn đầu kia, bỗng nhiên lang ngao cũng chạy chậm hướng về bên này đến đây, Cổ Nhuộc Lâm nhưng là đi theo phía sau của nó. Lúc này mới thật làm cho ta hoảng hồn. Lang ngao thông nhân tính, nó đến rồi chúng ta bên cạnh sau đó, một cái đuôi liền đem còn dư lại tàn phở hương cùng cái chén quét vào trong nước, tiếp đó hẳn hướng về phía trên mặt sông sủa loạn ba tiếng! Thanh âm kia ở trên mặt sông quanh quẩn, trực tiếp liền thành hồi âm liên miên không dứt! Cổ Nhuộc Lâm dừng lại, che ngực thờ dốc. Nàng thần sắc cũng có chút hốt hoảng: "muội sáu ca, đầu này đại hắc cầu nhất định phải chạy tới..... Ta....." Ta cổ nén mí mắt cuống loạn, nói câu không có việc gì. Hà Thái Nhi lại nhìn Liễu Cổ Nhuộc Lâm một mắt, tiếp đó đưa tay đi kéo Cổ Nhuộc Lâm cánh tay, thở dài nói để cho nàng đừng sợ, ở trên bờ, không ra được cái đại sự gì.

Tại lang ngao phệ này ba tiếng sau đó, vốn là trên mặt sông không ít xác chết trôi..... Lúc này vậy mà biến mất không thấy..... Duy chỉ có chi còn lại một bộ, hướng về đê sông bên này nhẹ nhàng đi qua! Ta con người thít chặt, cổ kia xác chết trôi phiêu động tốc độ cũng không chậm.

Hơn nữa ta đây mới phát hiện, đê sông đập lớn chúng ta vị trí, hoàn toàn chính xác có một rất lớn vòng xoáy, dòng nước chảy xiết!

Khoảng cách tới gần sau đó, đầu ta da hơi có mấy phần run lên.

Đó đích xác là một bộ nữ thi, ngửa mặt hướng lên trên tung bay!

Ta cũng có thể thấy rõ ràng mặt của nàng, đây không phải là trần mù lòn nữ nhi sao?!

Nàng và trong tâm ảnh giống nhau như đúc!

Ở dưới ánh trăng, gương mặt của nàng tinh xảo, sinh động như thật.

Nàng dần dần trôi dạt đến đê sông đập lớn, cách kia vòng xoáy, đã chỉ có hơn hai mươi mét khoảng cách!

Mặt ta sắc lại một lần nữa khế biến, trần mù lòn nhảy có quá sớm rồi hay không một chút..... Hắn đều xuống đã lâu như vậy..... Nữ nhi của hắn mới trôi qua tới a!

Cùng lúc đó, bỗng nhiên trên mặt sông, lốm đốm lấm tấm xuất hiện một chút giọt nước vòng tròn.

Thiên, lại vào lúc này trời bắt đầu mưa .

Trên đỉnh đầu âm phong từng trận, phát ra ô yết âm thanh, quý dị hơn là trời mưa, mặt trăng đều không tán đi, ngược lại là càng thêm thê lãnh tự nhiên nguyệt quang!

Mưa này thủy bắt đầu là nhỏ chút, thoáng qua ở giữa, liền thành giọt mưa lớn như hạt đậu! Đom đóp không ngừng!

Hà Thái Nhi giống như là sớm đã đoán trước tựa như, lấy ra một cây dù, chống lên lên đỉnh đầu, vừa vịn cũng cho Cổ Nhuộc Lâm che khuất| che ở nước mưa.

Trong lòng ta đầu giống như là bị đè nén xuống một tầng lớn cự thạch, có loại khó mà thở dốc ảo giác.

"Trời mưa như thác đổ, liền xem như Lưu Văn Tam hạ lưu Trường Giang, vào tình huống này cũng rất khó đi lên, mười sáu, tới tránh mưa a, đợi thêm nửa giờ, chúng ta liền nên đi." Hà Thái Nhi hô ta một tiếng.

Ta lắc đầu, sắc mặt xanh xám, gắt gao nhìn xem mặt sông.

"Ta không đi! Trần thúc không lên đây, ta chắc chắn không đi! Hắn là Khai Âm đường trần mù lòn, mệnh cứng đến nỗi giống như là hỏa thiêu! Liền xem như hắn muốn chết! Cũng tuyệt đối sẽ không bị chết như thể lạng yên không một tiếng động!" Ta khàn khàn nói, cũng gắt gao mà siết chặt nắm đấm.

Cổ Nhuộc Lâm lúc đầu cũng nghĩ nói chuyện, lại mím môi, trầm mặc không nói.

This document was truncated here because it was created in the Evaluation Mode.